

กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม)

English Language Teaching Strategies for Primary Education Level: A Case Study of Mahasarakham University Demonstration School (Elementary)

รังษวดี มาตวังแสง¹

Rangsawoot Matwangsang¹

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบัน จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคของประเทศไทย 4.0 การที่จะสร้างให้นักเรียนประถมศึกษาที่มีศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษได้ตามจุดมุ่งหมาย ครูผู้สอนต้องใช้กลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาภาษาอังกฤษที่หลากหลายและแตกต่างกันตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) เป็นหนึ่งในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงทางการจัดการเรียนการสอนภาษาภาษาอังกฤษที่ประสบผลสำเร็จ โดยจะเห็นได้จากผลการวัดระดับชาติ (O-Net) ซึ่งจะมีนักเรียนที่สามารถสอบได้คะแนนเต็ม 100 คะแนนทุก ๆ ปี การศึกษา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ 2562)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอกลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) โดยครอบคลุมทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา รวมทั้งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษและจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่จะได้เข้าใจในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษามากขึ้น

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้ภาษา, การจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษ, ศักยภาพทางด้านภาษา

Abstract

Teaching English in Primary education level is important and significant for Thai education system. Hence, it is an elementary element to improve learning at the high level and develop abilities for English for communication in 4.0 Era. Encouraging learners gain the language proficiency; teachers have to apply multi-teaching strategies which are based on the individual differences. However, Mahasarakham University Demonstration School (Elementary), MUDS, is well-known school for teaching English effectively. As indicated, students of MUDS

¹ อาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม)

¹ Lecturer, Mahasarakham University Demonstration School (Elementary)

highly scored 100 of National Test called Ordinary National Educational Test (O-Net) every year (National Institute of Educational Testing Service, 2019).

The article presented English language teaching strategies of MUDS. It was also reviewed learning language theories and language teaching strategies to facilitate English proficiency, and useful for English teachers to understand more about language learning strategies.

Keywords: Language Learning Strategies, English Teaching, Language Proficiency

บทนำ

การใช้ภาษาต่างประเทศในรูปแบบต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และ สังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ได้กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็น ภาษากลาง (English as a Lingua Franca) ในการ สื่อสารระหว่าง 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน ส่งผล ให้คนไทยต้องตระหนักถึงความสำคัญความรู้ความ สามารถและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของคน ไทย และได้กลายเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการสร้างความ ได้เปรียบหรือเสียเปรียบ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศสมาชิกในอาเซียน ดังนั้นการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากลจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับผู้เรียนทุกคนในยุคปัจจุบัน

ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาษา ภาษาอังกฤษได้ถูกระบุให้เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็น สาระการเรียนรู้พื้นฐานและได้กำหนดสาระสำคัญ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก ซึ่งปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ ได้เน้นย้ำและได้มีจัดอบรมให้กับครูและบุคลากร ทางการศึกษามากมายหลายโครงการที่เกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอน เช่น ครัวปูอง Boot Camp เป็นต้น อย่างไรก็ตาม สถาบันทดสอบทางการ ศึกษาแห่งชาติ (2557) ยังชี้ให้เห็นว่าปัญหาการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยใน ปัจจุบัน กลับพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำและรายงานสรุป ผลการวิเคราะห์ ความสามารถของนักเรียนจาก ผลการสอบ O-NET ในรายวิชาภาษาอังกฤษสรุป ได้ว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 มีจุดอ่อนในเรื่อง ของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนดังกล่าวยังไม่น่าเป็นที่ พอใจ ควรหาทางสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

ในทางตรงกันข้ามโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย มหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (เดิม) มาเป็นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภายใต้การกำกับ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีผลการวัดระดับชาติ (O-Net) ซึ่งจะมึ้นนักเรียน ที่สามารถสอบได้คะแนนเต็ม 100 คะแนนใน รายวิชาภาษาอังกฤษทุก ๆ ปีการศึกษา เพื่อชี้ให้เห็นการบริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการ สอนและที่สำคัญ คือ กลวิธีในการจัดการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่าย ประถม)

บทความนี้ ผู้เขียนจึงขอนำเสนอแนวคิดเรื่อง การเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและสอง ปัจจัยที่มีผลต่อการ เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีที่ใช้ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กลวิธีการ

เรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดเรื่องการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและสอง

การเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาหนึ่งทีนอกเหนือจากภาษาแรก หรือที่เรียกว่า ภาษาแม่ (Mother Tongue) ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทย หรือภาษาที่สองที่ใช้เป็นภาษาราชการ หรือ เป็นภาษาที่สอนในโรงเรียน เช่น ภาษาอังกฤษใช้ในประเทศสิงคโปร์ อินเดีย และฟิลิปปินส์ สำหรับในประเทศไทย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเด็กไทยจึงนับว่าเป็นการเรียนภาษาต่างประเทศ

Spratt, Pulverness and Williams (2007) ได้อธิบายรายละเอียดของความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง โดยได้จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอายุ ด้านวิธีการเรียนรู้ภาษา และด้านบริบทในการใช้ภาษา ดังนี้

(1) ด้านอายุ เด็กที่เรียนรู้ภาษาที่หนึ่งจะสามารถใช้ภาษาที่หนึ่งได้ตั้งแต่วัยก่อนเข้าศึกษา ในขณะที่เด็กที่เรียนรู้ภาษาเป็นภาษาที่สองจะเริ่มเรียนรู้ภาษาที่สองเมื่อเข้าสู่ โรงเรียนหรืออาจเริ่มเรียนภาษาเมื่อตอนเป็นผู้ใหญ่แล้ว

(2) ด้านวิธีการเรียนรู้ เด็กที่เรียนรู้ภาษาที่หนึ่งมีโอกาสได้ใช้ภาษาที่หนึ่งในชีวิตประจำวัน มีบุคคลรอบข้างของตนที่พยายามใช้ภาษาที่หนึ่งกับเด็กอยู่ตลอดเวลา ทำให้เด็กมีพัฒนาการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เด็กที่เรียนรู้ภาษาเป็นภาษาที่สอง จะมีโอกาสที่ได้ใช้ภาษาที่สองน้อยกว่าในสังคมนอกตัวของเด็ก ส่วนมากจะเรียนรู้ภาษาที่สองจากครูในชั้นเรียน

(3) ด้านบริบท เด็กที่เรียนรู้ภาษาที่

หนึ่งจะมีบริบทหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่มีแต่บุคคลใช้ภาษาที่หนึ่งกับตนอยู่ตลอดเวลา มีการเสริมแรงหรือให้กำลังใจกับเด็กในการใช้ภาษาและไม่เข้มงวดหรือจับผิดความผิดพลาดในการใช้ภาษาที่หนึ่งของเด็กอย่างเข้มงวด แต่เน้นการใช้ภาษาที่หนึ่งของเด็กอย่างเป็นธรรมชาติและเรียนรู้ภาษาอย่างเข้าใจ ในขณะที่เด็กที่เรียนรู้ภาษาเป็นภาษาที่สอง จะมีบริบทหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่มีการใช้ภาษาน้อยกว่า ทำให้บุคคลที่ใช้ภาษาที่สองกับเด็กใช้ระดับภาษาที่ไม่ยากมากนัก และมีการเสริมแรงหรือให้กำลังใจกับเด็กในการใช้ภาษาที่สองน้อยกว่า อีกทั้งครูมีความเข้มงวดในเรื่องของความถูกต้อง ในการใช้ภาษาที่สองของเด็กอีกด้วย

ในการเรียนรู้ภาษาเรามักพบว่าผู้เรียนจะมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษา ดังเช่น Kolb (1976) และ Kolb (1984) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า รูปแบบการเรียนรู้เฉพาะบุคคลของผู้เรียน (Individual Learning Styles) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ และความถนัดของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนรู้ คือกระบวนการที่อาศัยประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลแล้วจะแปลงรูปของประสบการณ์นั้น (Transformation of Experience) สร้างขึ้นเป็นองค์ความรู้ (Knowledge) หรือเป็นกระบวนการรับรู้และกระบวนการจัดกระทำข้อมูลของแต่ละบุคคลรูปแบบการเรียนรู้จึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสังคมภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่ วิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่า ครูมีบทบาทสำคัญ ในการออกแบบการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างยืดหยุ่นในการใช้ภาษาที่สองในบริบทนอกชั้นเรียนหรือสังคม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

การเรียนการสอนภาษาที่สองสำหรับเด็ก

ไทยเป็นการเรียนที่ไม่ใช่ภาษาแรก (ภาษาแม่) จึงเป็นเรื่องค่อนข้างยากที่จะเรียนรู้ เนื่องจากต้องอาศัยทักษะในการฝึกฝนด้วยความเข้าใจ เมื่อเด็กเข้าชั้นเรียนเด็กจะรู้สึกเครียดด้วยความไม่คุ้นเคย อึดอัดกับการเรียนเพราะมีทั้งคำศัพท์ใหม่ ไวยากรณ์ใหม่ที่ต้องสร้างความเข้าใจและสื่อสารได้เป็นความกังวลสำหรับเด็กทุกคน ซึ่งไม่ใช่แต่ภาษาอังกฤษอาจเป็นภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอื่นๆ ด้วยจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศของเด็กไทยค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมและการใช้ชีวิตในสังคมไทยที่เด็กไทยแทบไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่สองในชีวิตประจำวันเลยนอกจากใช้เรียนในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้นเด็กไทยจึงไม่เห็นความจำเป็นหรือประโยชน์ของภาษาที่สองจึงทำให้ขาดโอกาสในการฝึกใช้ภาษาที่สองในสภาพการณ์จริง

ดังนั้นเพื่อให้การเรียนเกิดประสิทธิผลมากที่สุด ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สอง ดังที่ ศรวิไล ดอกจันทร์ (2536 : 12) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้ภาษาที่สอง ไม่ได้เกิดขึ้นง่ายด้ายกับทุกคนเหมือนกับการเรียนภาษาแรกแม้จะมีเวลาเรียนมากกว่าก็ตาม บางคนก็อาจประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองมากกว่าคนอื่น ๆ ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน ทั้งนี้ เพราะมีปัจจัยหลายๆ อย่างที่มีผลต่อการเรียนภาษาที่สอง เช่น

- 1) อายุ - ผู้ที่มีอายุน้อยเรียนภาษาได้ดีกว่าผู้ที่อายุมาก
- 2) สถานการณ์ทางการเรียน - เด็กจะเรียนเมื่อโตขึ้นและพยายามเรียนในห้องเรียน
- 3) แรงจูงใจในการศึกษาภาษา - เพราะต้องการเป็นส่วนหนึ่งในสังคม เช่น กลุ่มเพื่อน
- 4) ความมั่นใจในตนเองสูง - เพราะมีความกล้าที่จะใช้ภาษาโดยไม่กลัวผิดจึงเรียนภาษาได้ดี
- 5) เจตคติที่ดีต่อภาษา - เห็นประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการค้นคว้าเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าว สิ่งที่ทำให้เด็กไม่ชอบเรียนภาษาที่สอง พบว่า ถ้าผู้เรียนรู้สึกอึดอัดใจ ไขว่ไขว และกดดันจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่อยากจะเรียน อีกทั้งถ้าผู้เรียนรู้สึกสับสนจากแนวคิดเชิงนามธรรมของกฎและการใช้ไวยากรณ์ซึ่งยากเกินที่เด็ก ๆ จะทำความเข้าใจ ยิ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนมากยิ่งขึ้นและประสิทธิภาพในการเรียนลดน้อยลง

ทฤษฎีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

หลักการและแนวคิดที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันคือ แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของ Fink (2003: 18-22) แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นแนวคิดที่เริ่มใช้ในช่วงปลายศตวรรษที่ 21 เป็นแนวคิดกว้าง ๆ ที่เน้นการมีส่วนร่วมและบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนครอบคลุมวิธีการเรียนการสอนหลากหลายวิธี เช่น การเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning) การเรียนรู้จากการสืบค้น (Inquiry-Based Learning) และการเรียนรู้จากการทำกิจกรรม (Activity-Based Learning) โดยมีหลักการสำคัญคือ ให้ผู้เรียนมีบทบาทหลักในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นด้านความรู้คิด (Cognitively Active) มากกว่าฟังผู้สอนในห้องเรียนและการท่องจำทำให้ได้การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องนอกห้องเรียน (Life-Long Learning) โดยที่ผู้เรียนสามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดคือความรู้ใหม่สิ่งใดคือความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว (Barkley, 2010)

แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนสื่อสาร (Communication Language Teaching; CLT) การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching; CLT) หมายถึงการสอนภาษาที่มีความเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทาง

ภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skills) ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสารเกิดทักษะการสื่อสารมีความรู้ด้านเนื้อหาโครงสร้างภาษาผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ด้านภาษาศาสตร์ การจัดการกับภาษา สังคม และกลยุทธ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Janice, Light and David, McNaughton, 2014:1) ในขณะเดียวกันการเรียนรู้โครงสร้างเนื้อหาความรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษา การสร้างความตระหนักเจตคติ การสร้างความมั่นใจในการสอนภาษาตลอดจนอารมณ์และพฤติกรรมของผู้เรียน (Nafisa, T. Burganova and Akzam, A. Valeev, 2015:79) มีความสำคัญที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนานไม่น่าเบื่อ โดยครูจะต้องเป็นต้นแบบของพฤติกรรม การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จจะด้วยวิธีใดก็ตาม

กลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนแนวการสอนและประยุกต์วิธีการสอนของตนเพื่อสามารถเลือกวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาในแต่ละระดับชั้นซึ่งทำให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ แนวคิดสำคัญที่ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเรียนรู้เพื่อนำมาจัดการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 144-145)

1. หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner – Centered Language Curriculum)
2. แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
3. การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

(Language for Specific Purposes)

4. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning)
5. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
6. การจัดการเรียนการสอนแบบภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction)
7. การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach)
8. การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning)
9. การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Language)
10. การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)
11. วิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)
12. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟร์แมทซิสเต็ม (4 MATS Language System)

การศึกษาเรื่องกลวิธีการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมีการศึกษากันเป็นระยะเวลายาวนานมาแล้วราว 50 ปี นักการศึกษาได้ศึกษาวิจัยและยอมรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพผู้เรียนจะต้องมีกลวิธีในการเรียนทางด้านภาษา ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

Stern (1983) ได้กล่าวถึงกลวิธีพื้นฐานสำหรับผู้เรียนภาษาที่ดีมี 4 กลวิธีหลัก คือ

1. Active Planning Strategy ผู้เรียนเลือกเป้าหมายในการเรียนรู้ขั้นตอนและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้
2. Explicit Learning Strategy ผู้เรียนใส่ใจลักษณะทางภาษาศาสตร์ของภาษาที่เรียนโดยเปิดเผยหรือรู้ตัว การจดจำ และการควบคุมความก้าวหน้าของตนเอง
3. Social Learning Strategy ผู้เรียนพยายามหาโอกาสในการสื่อสารกับผู้ที่ใช้ภาษาที่เรียน

ในชุมชนที่ใช้ภาษานั้น พัฒนากลวิธีในการสื่อสาร และมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาจริง ๆ

4. Affective Strategy ผู้เรียนร่วมกิจกรรมคล้ายทัศนคติที่ดีสร้างขวัญและกำลังใจ ในการต่อสู้กับอุปสรรคและแก้ปัญหาด้านอารมณ์ และแรงจูงใจได้

Oxford (1990) แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษา เป็น 2 กลุ่มใหญ่ที่สอดคล้องกับ Rubin (1981) คือ กลวิธีเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) กับ กลวิธีเรียนรู้โดยทางอ้อม (Indirect Strategies)

1. กลวิธีเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้

1.1 กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) คือ การสร้างการเชื่อมโยงด้านความคิด เช่น การจัดกลุ่มการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ หรือการวางคำใหม่ลงในบริบท เป็นต้น

1.2 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) คือ การฝึกฝน เช่น การฝึกซ้ำ การฝึกออกเสียงหรือการเขียนอย่างเป็นระบบ การวิเคราะห์และสร้างโครงสร้าง เป็นต้น

1.3 กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation Strategies) คือ การเดาอย่างมีหลักการ เช่น การใช้ลักษณะทางภาษาศาสตร์หรือสิ่งอื่นช่วยในการเดา

2. กลวิธีเรียนรู้โดยทางอ้อม (Indirect Strategies) แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้

2.1 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) คือ การกำหนดการเรียนรู้ให้เป็น ศูนย์กลาง เช่น ทบทวนหรือเชื่อมความรู้เดิม การตั้งใจเรียน การวางแผนการเรียน การประเมินตนเอง เป็นต้น

2.2 กลวิธีด้านจิตใจ (Affective Strategies) คือ การลดความวิตกกังวล การให้กำลังใจตนเอง การถ่ายทอดความรู้สึกกับคนอื่น เป็นต้น

2.3 กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) คือ การถามคำถาม การร่วมมือกับคนอื่น การเห็น

อกเห็นใจคนอื่นหรือเพื่อน เป็นต้น

กลวิธีจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม)

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ท้าทายอย่างยิ่งสำหรับผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งการศึกษาในระดับนี้ผู้เรียนก็จะมีการเรียนรู้ภาษาที่มีความแตกต่างกันออกไป ยิ่งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนจะมีการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างมากและถือเป็นการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับเริ่มต้น ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีนโยบายที่ชัดเจนและมีความเข้มข้นในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย ผู้สอนจึงเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญที่จะต้องมีการจัดการเรียนที่สอดคล้องกับนโยบายและตอบสนองต่อความต้องการเรียนรู้ที่ต่างกันระหว่างบุคคลของผู้เรียน

นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนที่มุ่งจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยโรงเรียนมีนโยบายที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ 3 รายวิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นนโยบายหลักที่สำคัญของโรงเรียน อีกทั้งยังมีนโยบายในการเพิ่มหน่วยกิตในรายวิชาภาษาอังกฤษ และชั่วโมงในการเรียนการสอนมากขึ้น

ในด้านการพัฒนาบุคลากร โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) มีบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาทางด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโทเป็นอย่างน้อยและมีอาจารย์ชาวต่าง

ประเทศ (Foreign Teachers) ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านการศึกษาเพื่อที่จะเข้าใจระบบการศึกษาและทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และประชุมหารือการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ภายในและภายนอกกลุ่มสาระการเรียนรู้อยู่เป็นประจำ อีกทั้งยังส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษาได้จัดการเรียนการสอนบนพื้นฐานการค้นคว้าวิจัยในชั้นเรียน (Action Research) ตลอดปีการศึกษา

กลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนที่มุ่งจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่อยู่บนพื้นฐานของการวิจัย เพราะฉะนั้นผู้สอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อที่จะนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ระดับปฐมวัย

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ได้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัย โดยได้มุ่งเน้นการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และยึดหลักการเรียนการสอนด้านคำศัพท์พื้นฐาน (GSL) ของ West, M. (1953) ในการสร้างพื้นฐานด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสนทนาสื่อสารตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษา (Communication Language Teaching; CLT) การสอนภาษาแบบสื่อสาร (CLT) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนในระดับปฐมวัยได้มีโอกาสได้สื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างประเทศโดยตรงเพื่อลดความกังวลและสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนได้ กล่าวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ในขณะที่เดียวกันอาจารย์ชาวต่างประเทศจะมีการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาด้านคำศัพท์โดยผ่านเกม เพลง และกิจกรรมโครงการ (Project-Ba se Learning)

เพื่อที่จะเพิ่มวงคำศัพท์ (Vocabulary Size) ให้แก่ผู้เรียนที่จะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารต่อไป

กล่าวโดยสรุป โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ได้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนในระดับปฐมวัยซึ่งได้มุ่งเน้นการเรียนการสอนทางด้านการสื่อสารควบคู่กับการสอนคำศัพท์พื้นฐานสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศและจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนจะต้องได้เรียนรู้โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงซึ่งจะทำให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์และบทสนทนาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ระดับประถมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา มีการจัดการเรียนที่ใกล้เคียงกับระดับปฐมวัย โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นเนื่องจากเป็นผู้เรียนที่อยู่ในระดับเริ่มต้น (Beginner) อีกทั้งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ยังได้มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้ใกล้เคียงกับการเรียนรู้แบบต่างประเทศ คือ การเรียนภาษาอังกฤษแบบธรรมชาติ (Natural Way) โดยการเรียนรู้ของผู้เรียนจะถูกแบ่งออกเป็นทักษะ 4 ทักษะดังนี้

1. ทักษะการฟัง

สำหรับการฟัง ผู้ฟังต้องมีความตั้งใจเพื่อจะฟังให้เข้าใจและสามารถโต้ตอบกับสิ่งที่ฟังได้ ผู้สอนจะสอนทักษะการฟังให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและเน้นการฟังอย่างหลากหลายโดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฟังเสียงจากเจ้าของภาษาและสอนเสียงที่เป็นปัญหา รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) มีผู้สอนที่เป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีสำเนียงแตกต่างกัน โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้กับอาจารย์ชาวต่างประเทศเหล่านี้ทุกคนตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับสำเนียง (Accent) ในการ

สอนการฟังนั้น ครูผู้สอนต้องอธิบายเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการฟังให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการฟังอย่างตั้งใจและประสบความสำเร็จในการฟังสิ่งสำคัญเพื่อการฟังนั้นบรรลुวัตถุประสงค์การวัดและไม่เน้นการทดสอบแต่เป็นประเมินความสามารถในการฟังของผู้เรียนในแง่ของการประสบความสำเร็จในการสื่อสาร ในการสอนทักษะการฟังนี้ ครูผู้สอนทุกคนมีสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ (Audio Visual-Aids) เช่น เครื่องบันทึกเสียง รูปภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นมากซึ่งจะช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการเริ่มให้ผู้เรียนฟังจากคำ วลี ประโยคหรือบทสนทนาง่ายๆ สั้นๆ ในห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language Laboratory) หรือเรื่องราวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ฟังเสียงเพลงภาษาอังกฤษทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ การสอนทักษะการฟังเป็นการพัฒนาความสามารถการฟังที่ต้องอาศัยระยะเวลาการฝึกฝนที่ต่อเนื่อง ไม่ใช่เป็นทักษะที่จะเกิดขึ้นได้เองโดยอัตโนมัติ

ครูผู้สอนภาษาได้นำเทคนิคที่จะฝึกการฟังมาสอนแก่ผู้เรียนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยมีลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ดังนี้ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 56)

1. เริ่มต้นด้วยการฟังคำเดี่ยว ฟังวลี และประโยคซึ่งผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงออกในลักษณะต่างกัน เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง วาดรูป เล่นเกม บอกทิศทางตามแผนที่ ทั้งนี้ อาจให้สังเกตการเน้นหนักเบาในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การฟังโดยพยายามเชื่อมโยงคำต่างๆ ที่ได้ยินเป็นกลุ่มที่มีความหมายเพื่อให้จำง่าย เช่น พยายามสร้างจินตนาการจากคำเป็นภาพอาจจะเป็นภาพที่สวยงามหรือตลกเพื่อให้จำสิ่งที่ฟังได้นานขึ้นและเกิดความสนใจที่จะฟังต่อไป

3. การฟังเรื่องสั้นๆ ซึ่งอาจมีคำศัพท์และโครงสร้างที่ผู้เรียนมีความรู้เดิม โดยที่ผู้สอนให้สรุปเหตุการณ์ว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

4. การฟังบทสนทนาหรือข้อความต่างๆ ควรเป็นบทสนทนาหรือข้อความที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นธรรมชาติเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้อยู่จริง

2. ทักษะการพูด

การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด เนื่องจากการพูดทำให้ทราบว่าผู้พูดใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ หรือไม่ การสอนทักษะการพูดในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องสถานการณ์จริง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ได้การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดโดยมุ่งเน้นเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอน (Communication Language Teaching; CLT) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้สื่อสารกับอาจารย์ชาวต่างประเทศและครูชาวไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนโดยตรงเพื่อลดความกังวลและสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนได้กล้าที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผู้เรียนจะต้องได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ทักษะการพูดไม่ได้ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่เน้นการสื่อสารเพื่อความเข้าใจระหว่างผู้ฟังและผู้พูด จุดเด่นของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ นอกจากจะมีจำนวนชั่วโมงที่มากขึ้นแล้วยังมีอาจารย์ชาวต่างประเทศและครูผู้สอนคนไทยที่จบการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษโดยตรงเพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ที่มากขึ้น ซึ่งผู้สอนมีการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอนโดยสอนจากสิ่งที่ง่ายไปสู่สิ่งที่ยากเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการ

ฝึกปฏิบัติจัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและให้กำลังใจโดยการชมเชยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งทักษะการพูดนี้จะมีความเข้มข้นอย่างมากในระดับประถมศึกษาตอนต้น

3. ทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่านมีความสำคัญในการศึกษาทุกระดับชั้น โดยเฉพาะในการเรียนภาษาเพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำไปสู่การแสวงหาความรู้ทั้งปวง กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับหลายๆ ด้าน ครูผู้สอนจึงต้องหากลวิธีการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่าน โดยตระหนักถึงกลวิธีการเรียนรู้และจัดประสบการณ์ด้านการฝึกทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบ การสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียน ตลอดจนควบคุมและกำกับตนเองในด้านการใช้กลวิธีการเรียนให้แก่ผู้เรียน ในการสอนทักษะการอ่านของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) มีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาโดยการได้ปูพื้นด้านคำศัพท์ GSL เพื่อให้เป็นคำศัพท์พื้นฐานในการต่อยอดการอ่านและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสืออ่านนอกเวลา (Graded Readers)

หนังสืออ่านนอกเวลา (Graded Readers) เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาที่ใช้สำหรับการสอนให้คนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือก็คือ (English as a Second Language: ESL) ซึ่งในหนังสือจะมีการควบคุมจำนวนคำศัพท์และไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับระดับความรู้ทางด้านภาษา ดังนั้น ผู้เรียนจะเลือกอ่านเรื่องที่เหมาะสมกับระดับของตนเองและจะค่อยๆ พัฒนาทักษะด้านการอ่านโดยอัตโนมัติดังมีงานวิจัยหลายๆ งานได้ยืนยันไว้

นอกจากการใช้หนังสืออ่านนอกเวลาในการพัฒนาทักษะการอ่านของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) แล้วในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านยังได้ใช้หลัก

การจัดกิจกรรมดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 178-179) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมในการสอนอ่าน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ผู้สอนต้องหาวิธีสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียนซึ่งจะมีกิจกรรม เช่น การคาดคะเนเรื่องที่อ่าน การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือรูปภาพ

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading Activities) ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การลำดับเรื่องจากการตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) การเขียนแผนผังความสัมพันธ์ในเรื่อง (Semantic Mapping) การเติมข้อความลงในแผนผัง (Graphic Organizer) และการเล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมอาจโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนเรื่องหรือโต้ตอบจากจดหมายพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน หากผู้อ่านมีความรู้หรือประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่านจะช่วยในการแปลความหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นหากเรื่องที่อ่านนั้นผู้อ่านไม่เคยพบเห็นมาก่อนผู้อ่านก็ยิ่งต้องใช้ความพยายามในการหาความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเท่านั้น อาจจะใช้วิธีการเดาจากบริบทหรือสิ่งที่นำไปปรากฏในข้อความซึ่งถ้าผู้อ่านรู้จักนำกลวิธีต่างๆ มาใช้ในการอ่านได้อย่างถูกวิธีผู้อ่านก็จะเข้าใจข้อความได้ดียิ่งขึ้นและทำให้บรรลุจุดประสงค์ในการอ่าน

4. ทักษะการเขียน

ทักษะการเขียนเป็นทักษะกระบวนการค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและทักษะการเขียนต้องเกี่ยวข้องกับข้อความที่ปรากฏตามตัวอักษร คำศัพท์ ไวยากรณ์ ที่ได้รับการเรียบเรียงไว้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนที่จะสื่อสารไปยังผู้อ่าน

Raimes (1987, pp.83-84) ได้กล่าวถึง
แนวการสอนเขียนไว้ 5 รูปแบบ คือ

1. แนวการสอนเขียนแบบอิสระ (Free-Writing Approach) ในการสอนเขียนวิธีนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเขียนข้อมูลหรือเนื้อหาจนเกิดความคล่องแคล่ว มากกว่าการเน้นรูปแบบงานเขียนและความถูกต้องของการใช้ภาษา

2. แนวการสอนเขียนแบบเน้นรูปแบบอนุเจต (Paragraph-Pattern Approach) การสอนเขียนแบบนี้ เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษาตลอดจนการเรียบเรียงเนื้อหาโดยใช้ตัวอย่างงานเขียนมาให้ผู้เรียนได้ศึกษาในระดับอนุเจตแล้วให้ผู้เรียนเลียนแบบการเขียนอนุเจตชนิดต่างๆ กิจกรรมจึงอยู่ในรูปของการฝึกเขียนประโยคเพื่อรวมเป็นอนุเจตตลอดจนการฝึกหาประโยคหลัก (Topic Sentence) และประโยคสนับสนุน (Supporting Sentence) ของเนื้อเรื่อง

3. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการเรียบเรียงไวยากรณ์และวากยสัมพันธ์ (Grammar Syntax Organization Approach) การสอนจะเริ่มต้นจากการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้องค์ประกอบที่สำคัญของประโยครูปแบบกริยาและการวางแผนการเขียน โดยเน้นลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง เป็นต้น โดยเชื่อว่าการเขียนที่ดีเกิดจากความสามารถในการนำองค์ประกอบที่สำคัญของภาษามารวมกันแล้วสื่อความหมายได้

4. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการสอนที่เน้นการคำนึงถึงการสร้างเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงให้ความสำคัญต่อวัตถุประสงค์ในการเขียนและผู้อ่านมาก กิจกรรมจึงอยู่ในรูปของการกำหนดบทบาทหรือคำถามที่ว่า ทำไมจึงต้องเขียนและใครเป็นผู้อ่าน โดยกิจกรรมจะมุ่งเน้นและฝึกให้นักเรียนได้เขียน หรือคำนึงถึงโลกทัศน์ของผู้อ่าน

5. แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) ครูจะสอนให้นักเรียนให้ความสำคัญต่อคำถามที่ว่า วัตถุประสงค์ในการ

เขียน คืออะไร ใครคือผู้อ่าน จะเขียนอย่างไร จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร โดยในการเขียนนักเรียนจะต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนและครู การสอนเขียนแบบนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งประสบการณ์ของตนตลอดจนการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในการสอนทักษะเขียนเพื่อการสื่อสารนั้น ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกคำสั่ง อธิบาย อ่านให้ฟัง บอกให้จด เปลี่ยนมาเป็นชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนอำนวยความสะดวก จัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมหลายๆ แบบมาประกอบการสอน เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ได้นำแนวคิดและหลักการในการพัฒนาการเขียนของ Raimes (1987) โดยผสมผสานแนวการสอนเขียนแบบอิสระ (Free-Writing Approach) และแนวการสอนเขียนแบบเน้นรูปแบบอนุเจต (Paragraph-Pattern Approach) โดยเริ่มจากการสอนในรูปแบบอนุเจตเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบของประโยคและการลำดับเนื้อหาซึ่งผู้สอนจะตั้งเป็นคำถามนำแล้วให้ผู้เรียนได้อธิบายคำตอบไม่เน้นหลักไวยากรณ์แต่เน้นที่เนื้อหาที่จะสื่อสารมากกว่า หลังจากผู้เรียนได้ฝึกจนชำนาญพอสมควรแล้ว ครูผู้สอนจะสอนด้วยการสอนเขียนแบบอิสระซึ่งการสอนแบบนี้ยังไม่เน้นหลักไวยากรณ์แต่เป็นการฝึกทักษะการเขียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดเนื้อหา กิจกรรมการสอนการเขียนจึงอยู่ในรูปของการเขียน เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนเกี่ยวกับตนเอง การเขียนเกี่ยวกับครอบครัว การเขียนเกี่ยวกับโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว การเขียนวิธีนี้ผู้เรียนต้องเขียนถ่ายทอดความคิดให้มากที่สุดโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ กิจกรรมเหล่านี้มุ่งเน้นการพัฒนาความเชื่อมั่นในการเขียนให้เกิดขึ้นก่อน แล้วจึงค่อยให้ความสำคัญต่อหลักเกณฑ์การเขียนและการใช้ภาษา

บทสรุป

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น การที่จะพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคปัจจุบัน ซึ่งผู้เรียนมีความหลากหลายและมีความแตกต่างระหว่างบุคคลจะต้องใช้กลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลายและแตกต่างกันตามความต้องการของผู้เรียน จากบทความวิเคราะห์ข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้สอนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ได้ใช้กลวิธี

ที่หลากหลายและผสมผสานกันในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีโดยได้นำแนวคิดซึ่งมีหลายแนวคิดและกลวิธีที่จะช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอนและพัฒนาโมทัศน์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนตัดสินใจในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน การเลือกกิจกรรมประกอบ การเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนและมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาชีวศึกษา. (2555). *ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ : กระทรวงการต่างประเทศ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *แบบฝึกประกอบการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษ ที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2536). *การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ*. (เอกสารสัมมนา). 19 - 20 สิงหาคม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2562). ออนไลน์: [http:// www.niets.or.th](http://www.niets.or.th). เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม 2562.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2557). ออนไลน์: <http:// www.niets.or.th>. เข้าถึงเมื่อ 26 ตุลาคม 2557.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- Barkley, E.F. (2010). *Student engagement techniques: A handbook for college teachers*. San Francisco, CA: Jossey- Bass.
- Fink, L.D. (2003). *Creating significant learning experiences: An integrated approach To Designing College Courses*. San Francisco, CA: Jossey – Bass.

- Janice, Light and David, McNaughton. (2014). "Communication: A New Definition for a New Era of Communication?." The Pennsylvania State University, *Communication Science and Disorder*, 30: 1-18.
- Kolb, D.A. (1976). *Learning Style Inventory: Technical Manual*. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall.
- Kolb, D (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs : Prentice Hall.
- Nafisa, T. Burganova and Akzam, A. Valeev. (2010). "Development of Technical College Students' Communicative Competence". *Canadian Center of science and Education Journal*, 94: 116-136.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston. MA. : Heinle and Heinle.
- Raimes, A. (1987). *Techniques in Teaching Writing*. Oxford: Oxford University Press.
- Spratt, M., Pulverness, A. and Williams, M. (2007). *The TKT Teaching Knowledge Test Course*. London: Cambridge University Press.
- Stern, H. H. (1983). *Fundamental concepts of language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- West, M. (1953). *A General Service List of English Words*. London: Longman.